

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1975 Nr. 60

A. TITEL

*Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten,
met Facultatief Protocol;
New York, 19 december 1966*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag, met Facultatief Protocol, zijn geplaatst in *Trb.* 1969, 99¹⁾. Voor de ondertekeningen zie ook *Trb.* 1970, 52.

Het *Verdrag* is in overeenstemming met zijn artikel 48, eerste lid, voorts nog ondertekend voor:

Jordanië	30 juni 1972
Australië	18 december 1972
de Duitse Democratische Republiek ..	27 maart 1973
Ierland	1 oktober 1973
Oostenrijk	10 december 1973
Luxemburg	26 november 1974

Het *Protocol* is in overeenstemming met zijn artikel 8, eerste lid, voorts nog ondertekend voor:

Oostenrijk	10 december 1973
Guinee	19 maart 1975

¹⁾ De in *Trb.* 1969, 99 vermelde ondertekening voor China van het onderhavige Verdrag en Protocol geschiedde door een vertegenwoordiger van de Republiek China. Aangezien ten tijde van de ondertekening China in de Verenigde Naties werd vertegenwoordigd door de Republiek China is deze ondertekening in overeenstemming met artikel 48 van het Verdrag en artikel 8 van het Protocol geschied. Behalve door de op blz. 56 en 78 van *Trb.* 1969, 99 genoemde Staten hebben echter nog Bulgarije, de Mongoolse Volksrepubliek, de Oekraïne en Witrusland bezwaar gemaakt tegen deze ondertekening. De Republiek China wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1969, 99

De vertaling van het Verdrag dient op de hieronder genoemde plaatsen ten rechte te luiden:

Artikel 1, tweede lid, derde, vierde en vijfde regel: „..... voortvloeiend uit internationale economische samenwerking, gegrondvest op het beginsel van wederzijds voordeel, en uit het internationale recht. In geen geval

Artikel 2: „1. Iedere Staat die partij is bij dit Verdrag verbindt zich de in dit Verdrag erkende rechten te eerbiedigen en deze aan een ieder die binnen zijn grondgebied verblijft en aan zijn rechtsmacht is onderworpen te verzekeren, zonder onderscheid van welke aard ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, welstand, geboorte of enige andere omstandigheid.

2. Iedere Staat die partij is bij dit Verdrag verbindt zich, langs de door zijn staatsrecht voorgeschreven weg en in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, alle wettelijke of andere maatregelen te nemen die nodig zijn om de in dit Verdrag erkende rechten tot gelding te brengen, voor zover daarin niet reeds door bestaande wettelijke regelingen of anderszins is voorzien.

3. Iedere Staat die partij is bij dit Verdrag verbindt zich:

(a) Te verzekeren dat een ieder wiens rechten of vrijheden als in dit Verdrag erkend, worden geschonden een effectief rechtsmiddel ter beschikking heeft, zelfs indien de schending zou zijn begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie;

(b) Te verzekeren dat omtrent het recht van degene die het rechtsmiddel aanwendt wordt beslist door de bevoegde rechterlijke, bestuurlijke of wetgevende autoriteit, of door een andere autoriteit die daartoe krachtens de nationale wetgeving bevoegd is, en de mogelijkheden van beroep op de rechter verder tot ontwikkeling te brengen;

(c) Te verzekeren dat de bevoegde autoriteiten daadwerkelijk rechtsherstel verlenen, in geval het beroep gegrond wordt verklaard”.

Artikel 4, eerste lid, eerste, tweede en derde regel: „1. Bij een algemene noodtoestand, die een bedreiging vormt voor het bestaan van het volk en die officieel is afgekondigd,

Artikel 6, eerste lid, eerste regel: „1. Ieder heeft het recht op leven. Dit recht wordt

Artikel 6, tweede lid, derde regel: „..... misdrijf wordt begaan”

Artikel 6, tweede lid, zesde en zevende regel: „Deze straf kan slechts worden voltrokken ingevalge een onherroepelijk vonnis door een bevoegde rechter gewezen”.

Artikel 6, derde lid, tweede en derde regel: „geeft geen enkele bepaling in dit artikel een Staat die partij is bij dit Verdrag de bevoegdheid af te wijken van”

Artikel 6, vijfde lid, tweede regel: „zijn begaan”

Artikel 7: „Niemand mag worden onderworpen aan folteringen, of aan wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. In het bijzonder mag niemand, zonder zijn in vrijheid gegeven toestemming, worden onderworpen aan medische of wetenschappelijke experimenten.”

Artikel 8, tweede lid: „2. Niemand mag in horigheid worden gehouden.”

Artikel 8, derde lid, letter b, vijfde regel: „. wordt verboden.”

Artikel 9, eerste lid, eerste, tweede en derde regel: „1. Een ieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige arrestatie of gevangenhouding. Niemand mag zijn vrijheid worden ontnomen,”

Artikel 9, derde lid, laatste zin: Het mag geen regel zijn dat personen die op hun berechting wachten in voorarrest worden gehouden, doch aan hun invrijheidstelling kunnen voorwaarden worden verbonden om te waarborgen dat de betrokkene verschijnt ter terechtzitting, in andere stadia van de gerechtelijke procedure dan wel, zo het geval zich voordoet, voor de tenuitvoerlegging van het vonnis.”

Artikel 9, vierde lid, eerste en tweede regel: „4. Een ieder wie door arrestatie of gevangenhouding zijn vrijheid is ontnomen,”

Artikel 10, eerste lid: „1. Allen die van hun vrijheid zijn beroofd dienen te worden behandeld met menselijkheid en met eerbied voor de waardigheid, inherent aan de menselijke persoon.”

Artikel 10, tweede lid: „2. (a) Verdachten dienen, uitzonderlijke omstandigheden buiten beschouwing gelaten, gescheiden te worden gehouden van veroordeelden en dienen aanspraak te kunnen maken op een afzonderlijke behandeling overeenkomend met hun staat van niet veroordeelde persoon.”

Artikel 10, tweede lid, letter b, eerste en tweede regel: „(b) Jeugdige verdachten dienen”

Artikel 10, derde lid, vijfde regel: „met hun leeftijd en wettelijke staat.”

Artikel 14, eerste lid: „Allen zijn gelijk voor de rechter en de rechterlijke instanties. Bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, of het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen in een rechtsgeding, heeft een ieder recht op

een eerlijke en openbare behandeling door een bevoegde, onafhankelijke en onpartijdige bij de wet ingestelde rechterlijke instantie. De terechtzitting kan geheel of ten dele met gesloten deuren plaats vinden, hetzij in het belang van de goede zeden, de openbare orde of de nationale veiligheid in een democratische samenleving, hetzij wanneer het belang van het privé leven van de partijen bij het proces dit vereist, hetzij voorzover de rechter dit strikt noodzakelijk acht op grond van de overweging, dat een openbare behandeling het belang van de rechtspraak zou schaden; evenwel zal elk vonnis dat wordt gewezen in een strafrechtelijk of burgerrechtelijk geding openbaar zijn, tenzij het belang van jeugdige personen zich daartegen verzet of het proces echtelijke twisten of de voogdij over kinderen betreft."

Artikel 14, derde lid, letter b, derde en vierde regel: „..... van het recht daarop in kennis te worden gesteld;

Artikel 14, vijfde lid, tweede regel: „recht de schuldigverklaring en veroordeling opnieuw

Artikel 14, zesde lid, eerste en tweede regel: „6. Indien iemand wegens een strafbaar feit onherroepelijk is veroordeeld en het vonnis vervolgens is vernietigd,

Artikel 14, zevende lid, derde regel: „..... bij onherroepelijke uitspraak

Artikel 18: „1. Een ieder heeft het recht op vrijheid van denken, geweten en godsdienst. Dit recht omvat mede de vrijheid een zelf gekozen godsdienst of levensovertuiging te hebben of te aanvaarden, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven zijn godsdienst of levensovertuiging tot uiting te brengen door de eredienst, het onderhouden van de geboden en voorschriften, door praktische toepassing en het onderwijzen ervan.

2. Op niemand mag dwang worden uitgeoefend die een belemmering zou betekenen van zijn vrijheid een door hemzelf gekozen godsdienst of levensovertuiging te hebben of te aanvaarden.

3. De vrijheid van een ieder zijn godsdienst of levensovertuiging tot uiting te brengen kan slechts in die mate worden beperkt als wordt voorgeschreven door de wet en noodzakelijk is ter bescherming van de openbare veiligheid, de orde, de volksgezondheid, de goede zeden of de fundamentele rechten en vrijheden van anderen."

4. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag verbinden zich de vrijheid te eerbiedigen van ouders of wettige voogden, de godsdienstige en morele opvoeding van hun kinderen overeenkomstig hun eigen levensovertuiging te verzekeren.

Artikel 19, tweede lid, derde regel: „aard ook te garen,

Artikel 20, eerste lid: „..... wordt bij de wet verboden."

Artikel 20, tweede lid: „2. Het propageren van op nationale afkomst, ras of godsdienst gebaseerde haatgevoelens die aanzetten tot discriminatie, vijandigheid of geweld, wordt bij de wet verboden.”

Artikel 21, eerste regel: „Het recht van vreedzame vergadering

Artikel 23, eerste lid, tweede regel: „..... en heeft recht op

Artikel 24, eerste lid, vijfde regel: „..... met zijn minderjarigheid recht heeft.”

Artikel 41, eerste lid, letter c, tweede regel: „..... dat alle beschikbare binnenlandse”

Artikel 42, zevende lid, letter c, vijfde regel: „en haar inzichten ten aanzien

De vertaling van het *Protocol* dient op de hieronder genoemde plaatsen ten rechte te luiden:

Artikel 3: „De Commissie verklaart elke krachtens dit Protocol toegezonden kennisgeving die anoniem is of welke inzending zij beschouwt als misbruik van het recht zodanige kennisgevingen in te zenden of die zij in strijd acht met de bepalingen van het Verdrag niet ontvankelijk.”

Artikel 5, tweede lid, letter b, eerste regel: „..... alle beschikbare binnenlandse

Artikel 5, vierde lid, eerste regel: „..... maakt haar inzichten bekend

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1969, 99.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1969, 99 en *Trb.* 1970, 52.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 48, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging met betrekking tot het *Verdrag* bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Bulgarije ¹⁾	21 september 1970
Irak ²⁾	25 januari 1971
Joegoslavië	2 juni 1971
Madagascar	21 juni 1971
Zweden ³⁾	6 december 1971

Denemarken ⁴⁾	6 januari 1972
Chili	10 februari 1972
Noorwegen ⁵⁾	13 september 1972
de Sowjet-Unie ⁶⁾	16 oktober 1973
de Duitse Democratische Republiek ⁷⁾ ..	8 november 1973
de Oekraïne ⁸⁾	12 november 1973
Witrusland ⁹⁾	12 november 1973
de Bondsrepubliek Duitsland ¹⁰⁾	17 december 1973
Hongarije ¹¹⁾	17 januari 1974
de Mongoolse Volksrepubliek ¹²⁾	18 november 1974
Roemenië ¹³⁾	9 december 1974
Jordanië	28 mei 1975

Behalve de in *Trb.* 1969, 99 en *Trb.* 1970, 52 genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 8, tweede lid, van het Protocol een akte van bekrachtiging met betrekking tot het *Protocol* bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Madagascar	21 juni 1971
Zweden ¹⁴⁾	6 december 1971
Denemarken ¹⁵⁾	6 januari 1972
Noorwegen ¹⁶⁾	13 september 1972

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

"The People's Republic of Bulgaria deems it necessary to underline that the provisions of article 48, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Civil and Political Rights, and article 26, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, under which a number of States are deprived of the opportunity to become parties to the Covenants, are of a discriminatory nature. These provisions are inconsistent with the very nature of the Covenants, which are universal in character and should be open for accession by all States. In accordance with the principle of sovereign equality, no State has the right to bar other States from becoming parties to a covenant of this kind."

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

"Ratification by Iraq of the above-mentioned Covenants shall in no way signify recognition of Israel nor shall it be conducive to entry with her into such dealings as are regulated by the said Covenants."

Naar aanleiding van dit voorbehoud heeft de Regering van Israël op 18 februari 1971 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

"The Government of Israel has noted the political character of the reservation made by the Government of Iraq on that occasion. In the view of the Government of Israel, these Covenants are not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, the declaration cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Iraq under general international law or under particular treaties. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Iraq an attitude of complete reciprocity."

3) Onder het volgende voorbehoud:

"Sweden reserves the right not to apply the provisions of article 10, paragraph 3, with regard to the obligation to segregate juvenile offenders from adults, the provisions of article 14, paragraph 7, and the provisions of article 20, paragraph 1, of the Covenant." (*V.N.-vertaling*)

en onder de volgende verklaring:

"I have the honour to declare on behalf of Sweden, pursuant to article 41 of this Covenant, that Sweden recognizes the competence of the Human Rights Committee referred to in article 28 of the Covenant to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under the Covenant."

4) Onder de volgende voorbehouden:

"1. The Government of Denmark makes a reservation in respect of Article 10, paragraph 3, second sentence. In Danish practice, considerable efforts are made to ensure appropriate age distribution of convicts serving sentences of imprisonment, but it is considered valuable to maintain possibilities of flexible arrangements.

2. (a). Article 14, paragraph 1, shall not be binding on Denmark in respect of public hearings.

In Danish law, the right to exclude the press and the public from trials may go beyond what is permissible under this Covenant, and the Government of Denmark finds that this right should not be restricted.

(b). Article 14, paragraphs 5 and 7, shall not be binding on Denmark.

The Danish Administration of Justice Act contains detailed provisions regulating the matters dealt with in these two paragraphs. In some cases, Danish legislation is less restrictive than the Covenant (e.g. a verdict returned by a jury on the question of guilt cannot be reviewed by a higher tribunal, cf. paragraph 5); in other cases, Danish legislation is more restrictive than the Covenant (e.g. with respect to resumption of a criminal case in which the accused party was acquitted, cf. paragraph 7).

3. Reservation is further made to Article 20, paragraph 1. This reservation is in accordance with the vote cast by Denmark in the XVI General Assembly of the United Nations in 1961 when the Danish Delegation, referring to the preceding article concerning freedom of expression, voted against the prohibition against propaganda for war."

Bovendien heeft de Minister van Buitenlandse Zaken van Denemarken in een Nota van 10 december 1971 verklaard dat de Deense Regering krachtens artikel 41 van het onderhavige Verdrag voor een periode van twee jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van het Verdrag de bevoegdheid van de in artikel 41 genoemde Commissie erkent kennisgevingen waarin een Staat die partij is beweert dat een andere Staat die partij is diens uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen niet nakomt.

5) Onder de volgende voorbehouden:

met betrekking tot artikel 6, vierde lid, en artikel 10, tweede lid, letter b, en derde lid:

"with regard to the obligation to keep accused juvenile persons and juvenile offenders segregated from adults,"

met betrekking tot artikel 14, vijfde en zevende lid en artikel 20, eerste lid:

"... to the effect that the Committee shall not have competence to consider a communication from an individual if the same matter has already

been examined under other procedures of international investigation or settlement.”.

en onder de volgende verklaring:

“... Norway recognizes the competence of the Human Rights Committee referred to in article 28 of the Covenant, to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under the Covenant.”.

6) Onder bevestiging van de bij de ondertekening afgelegde verklaring. (Zie *Trb.* 1969, 99, blz. 56)

7) Onder de volgende verklaring:

“The German Democratic Republic considers that article 48, paragraph 1, of the Covenant runs counter to the principle that all States which are guided in their policies by the purposes and principles of the United Nations Charter have the right to become parties to conventions which affect the interests of all States.”. (*V.N.-vertaling*)

8) Onder de volgende verklaring:

“The Ukrainian Soviet Socialist Republic declares that the provisions of paragraph 1 of article 26 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of paragraph 1 of article 48 of the International Covenant on Civil and Political Rights, under which a number of States cannot become parties to these Covenants, are of a discriminatory nature and considers that the Covenants, in accordance with the principle of sovereign equality of States, should be open for participation by all States concerned without any discrimination or limitation.”. (*V.N.-vertaling*)

9) Onder de volgende verklaring:

“The Byelorussian Soviet Socialist Republic declares that the provisions of paragraph 1 of article 26 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of paragraph 1 of article 48 of the International Covenant on Civil and Political Rights, under which a number of States cannot become parties to these Covenants, are of a discriminatory nature and considers that the Covenants, in accordance with the principle of sovereign equality of States, should be open for participation by all States concerned without any discrimination or limitation.”. (*V.N.-vertaling*)

10) Onder de volgende voorbehouden:

“Articles 19, 21 and 22 together with article 2, paragraph 1, of the Covenant shall be applied within the scope of article 16 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 4 November 1950.

Article 14, paragraph 3(d), of the Covenant shall be applied so that it shall be in the discretion of the Court to decide whether an accused person being held in custody shall appear in person before the court of review.

Article 14, paragraph 5, of the Covenant shall be applied so that:

(a) it shall not be obligatory to allow a further review in all cases solely because the accused was first convicted in the court of second instance, and

(b) where minor offences are concerned, it shall not be necessary in all instances to submit a sentence not involving imprisonment to review by a higher tribunal.

Article 15, paragraph 1, of the Covenant shall be applied so that, in the event of a relaxation of existing criminal law, the law previously in force may remain applicable in certain exceptional instances to offences committed before the modification was made." (*V.N.-vertaling*)

Voorts onder de verklaring, dat het Verdrag vanaf de datum van inwerkingtreding voor de Bondsrepubliek Duitsland mede van toepassing zal zijn op Berlijn (West) behalve voor zover het rechten en verantwoordelijkheden van de geallieerden betreft.

Naar aanleiding van die verklaring heeft de Regering van de Sowjet-Unie op 5 juli 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

"By reason of their material content, the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 19 December 1966 directly affect matters of security and status. With this in mind, the Soviet Union considers the statement made by the Federal Republic of Germany concerning the extension of the operation of these Covenants to Berlin (West) to be illegal and to have no force in law, since, under the quadripartite agreement of 3 September 1971, the treaty obligations of the Federal Republic of Germany affecting matters of security and status may not be extended to the Western Sectors of Berlin." (*V.N.-vertaling*)

De Regeringen van de Duitse Democratische Republiek en de Oekraïne hebben op onderscheidenlijk 12 augustus 1974 en 16 augustus 1974 een soortgelijke mededeling tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gericht.

Naar aanleiding van de door de Sowjet-Unie en de Duitse Democratische Republiek gedane mededelingen, hebben de Permanente Vertegenwoordigers bij de Verenigde Naties van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika op 5 november 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

"The Governments of France, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America wish to bring to the attention of the States Parties to the Covenants that the extension of the Covenants to the Western Sectors of Berlin received the prior authorisation, under established procedures, of the authorities of France, the United Kingdom and the United States on the basis of their supreme authority in those Sectors.

The Governments of France, the United Kingdom and the United States wish to point out that the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights, the primary purpose of both of which is the protection of the rights of the individual, are not treaties which "by reason of their material content, directly affect matters of security and status".

As for the references to the Quadripartite Agreement of 3 September 1971 which are contained in the communication made by the Government of the Union of Soviet Socialist Republics referred to in the Legal Counsel's Note, the Governments of France, the United Kingdom and the United States wish to point out that, in a communication to the Government of the Union of Soviet Socialist Republics which is an integral part

(Annex IV A) of the Quadripartite Agreement, they reaffirmed that, provided that matters of security and status are not affected, international agreements and arrangements entered into by the Federal Republic of Germany may be extended to the Western Sectors of Berlin. For its part the Government of the Union of Soviet Socialist Republics, in a communication to the Governments of France, the United Kingdom and the United States which is similarly an integral part (Annex IV B) of the Quadripartite Agreement, affirmed that it would raise no objection to such extension.

In authorising the extension of the Covenants to the Western Sectors of Berlin, as mentioned above, the authorities of France, the United Kingdom and the United States took all necessary measures to ensure that the Covenants cannot be applied in the Western Sectors of Berlin in such a way as to affect matters of security and status. Accordingly, the application of the Covenants to the Western Sectors of Berlin continues in full force and effect.”.

Naar aanleiding van de mededeling van de Sowjet-Unie heeft de Permanent Vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties van de Bondsrepubliek Duitsland op 6 december 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“By their note of 4 November 1974, circulated to all States Parties to either of the Covenants by C.N.306.1974.TREATIES-7 of 19 November 1974, the Governments of France, the United Kingdom and the United States answered the assertions made in the communication of the Government of the Union of Soviet Socialist Republics referred to above. The Government of the Federal Republic of Germany shares the position set out in the note of the Three Powers. The extension of the Covenants to Berlin (West) continues in full force and effect.”.

¹¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Presidential Council of the Hungarian People’s Republic declares that the provisions of article 48, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Civil and Political Rights, and article 26, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights are inconsistent with the universal character of the Covenants. It follows from the principle of sovereign equality of States that the Covenants should be open for participation by all States without any discrimination or limitation.”.

¹²⁾ Onder bevestiging van de bij de ondertekening van het Verdrag afgelegde verklaring (zie *Trb.* 1969, 99, blz. 55 en 56).

¹³⁾ Onder de volgende verklaringen:

“(a) The State Council of the Socialist Republic of Romania considers that the provisions of article 48(1) of the International Covenant on Civil and Political Rights are inconsistent with the principle that multilateral international treaties whose purposes concern the international community as a whole must be open to universal participation.

(b) The State Council of the Socialist Republic of Romania considers that the maintenance in a state of dependence of certain territories referred to in article 1(3) of the International Covenant on Civil and Political Rights is inconsistent with the Charter of the United Nations and the instruments adopted by the Organization on the granting of independence to colonial countries and peoples, including the Declaration on

Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, adopted unanimously by the United Nations General Assembly in its resolution 2625 (XXV) of 1970, which solemnly proclaims the duty of States to promote the realization of the principle of equal rights and self-determination of peoples in order to bring a speedy end to colonialism." (*V.N.-vertaling*)

¹⁴) Onder het volgende voorbehoud:

"On the understanding that the provisions of article 5, paragraph 2, of the Protocol signify that the Human Rights Committee provided for in article 28 of the said Covenant shall not consider any communication from an individual unless it has ascertained that the same matter is not being examined or has not been examined under another procedure of international investigation or settlement." (*V.N.-vertaling*)

¹⁵) Onder het volgende voorbehoud:

"With reference to Article 5, paragraph 2(a), the Government of Denmark makes a reservation with respect to the Competence of the Committee to consider a communication from an individual if the matter has already been considered under other procedures of international investigation."

¹⁶) Onder het volgende voorbehoud met betrekking tot artikel 5, tweede lid:

"... to the effect that the Committee shall not have competence to consider a communication from an individual if the same matter has already been examined under other procedures of international investigation or settlement."

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1969, 99 en *Trb.* 1970, 52.

Behalve de in *Trb.* 1969, 99 genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 48, vierde lid, van het Verdrag een akte van toetreding tot het *Verdrag* bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Libië ¹⁾	15 mei 1970
Kenya	1 mei 1972
Libanon	3 november 1972
Barbados ²⁾	5 januari 1973
Mauritius	12 december 1973
Mali	16 juli 1974
Rwanda	16 april 1975

Behalve de in *Trb.* 1969, 99 genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 8, vierde lid, van het Protocol een akte van toetreding tot het *Protocol* bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Barbados	5 januari 1973
Mauritius	12 december 1973

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

"The acceptance and the accession to this Covenant by the Libyan Arab

Republic shall in no way signify a recognition of Israel or be conducive to entry by the Libyan Arab Republic into such dealings with Israel as are regulated by the Covenants."

Naar aanleiding van het vorenstaande voorbehoud heeft de Permanent Vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties van Israël op 29 juni 1970 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

"The Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of the Libyan Arab Republic on that occasion. In the view of the Government of Israel, the Covenants are not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, that declaration cannot in any way affect the obligations of the Libyan Arab Republic already existing under general international law. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of the Libyan Arab Republic an attitude of complete reciprocity."

2) Onder het volgende voorbehoud:

"The Government of Barbados states that it reserves the right not to apply in full, the guarantee of free legal assistance in accordance with paragraph 3(d) of Article 14 of the Covenant, since, while accepting the principles contained in the same paragraph, the problems of implementation are such that full application cannot be guaranteed at present."

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1969, 99.

Het Verdrag en het Protocol zijn nog niet in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1969, 99 en *Trb.* 1970, 52.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 156.

Voor het op 9 december 1948 te Parijs tot stand gekomen Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1970, 190.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 55.

Voor het op 29 juli 1899 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1970, 142.

Voor het op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1970, 143.

Voor het op 28 juni 1919 te Versailles tot stand gekomen Statuut van de Internationale Arbeidsconferentie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 69.

Voor het op 17 juni 1925 te Genève tot stand gekomen Protocol nopens de chemische en bacteriologische oorlog zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 93.

Voor het op 16 oktober 1945 te Quebec tot stand gekomen Statuut van de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 56.

Voor het op 16 november 1945 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 143.

Voor het op 22 juli 1946 te New York tot stand gekomen Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 149.

Voor het op 4 november 1950 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 215.

Voor het op 29 juni 1951 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke arbeidskrachten voor arbeid van gelijke waarde, 1951 (Verdrag No. 100 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierendertigste zitting) zie ook *Trb.* 1971, 134.

Voor het op 31 maart 1953 te New York tot stand gekomen Verdrag betreffende de politieke rechten van de vrouw zie ook *Trb.* 1971, 148.

Voor het op 25 juni 1958 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende discriminatie in beroep en beroepsuitoefening (Verdrag No. 111 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tweeënveertigste zitting), met Aanbeveling, zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 48.

Voor het op 15 december 1960 te Parijs tot stand gekomen Verdrag nopens de bestrijding van discriminatie in het onderwijs zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 134.

Voor het op 7 maart 1966 te New York tot stand gekomen internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rasdiscriminatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 38.

Voor het op 31 januari 1967 te New York tot stand gekomen Protocol betreffende de status van vluchtelingen zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 149.

Voor het op 19 december 1966 te New York tot stand gekomen Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten zie ook *Trb.* 1975, 61.

Uitgegeven de negentiende juni 1975.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.